

ALLIES *Teachers' and Parents' Alliance for Early Violence Prevention in Pre-school*

Tuokio erilaisuuden kohtaamisesta

Tässä tuokiossa opetellaan erilaisuuden kohtaamista ja toista kunnioittavaa kohtelua. Korostetaan sitä, että vaikka olemme kaikki erilaisia, olemme kuitenkin samanarvoisia. Mietitään myös, miltä tuntuu, jos tulee väheksytyksi ja miten siihen kannattaa reagoida.

Neljä käsinukkea : Saara, Leena, Aukusti ja opettaja Jarmo

Lähtötilanne: Lapsiryhmään on tullut uusi tyttö, Leena. Hän on muuttanut Pellosta Ouluun ja on ollut jo muutaman päivän uudessa ryhmässä. Hän on saanut uusia ystäviäkin ja on juttelemassa Saaran kanssa ruokapöydässä.

Saara: Hernekeittoa ja pannaria, mun lempiruokaa. Tykkääkö nää Leena hernekeitosta ja pannarista?

Leena: Hernekeitto on minun mielestä aika vistoa. Kyllä mie tajain enemmän tykätä poronkärityksestä ja puolukkahillosta. Met olemma tehneet sitä aina omista lihhoista ja voi että se on hyvää.

Saara: Miten nää puhut tuollain pöljästi? Kuulostaa tosi tyhmältä tuo sie ja mie ja nuo vistot ja muut kummalliset sanat. Kuulikko nää Aukusti miten Leena puhuu?

Aukusti: Kuulin mää ja mustakin se kuulostaa kummalliselta. Enkä mää sitä paitsi tajua miten joku ei tykkää helnekeitosta. Polonliha muka palempaa..

Opettaja: Lapset, nyt pitää kyllä jutella yhdestä asiasta. Ihmiset puhuvat useinkin eri tavalla. Jos te, Saara ja Aukusti menisitte Pelloon, teidän oululaista murretta pidettäisiin siellä outona. Erilaiset murteet ovat suomen kielen rikkaus ja on hienoa, että erilaisia murteita vielä puhutaan. Entä mitä puhutaan vaikka Ruotsissa?

Saara: Ruottia.

Opettaja: Aivan totta ja muissa maissa puhutaan aina kunkin maan omaa kieltä ja niissä kaikissa on omia murteita. Yksi tapa puhua ei ole parempi toista. On vain erilaisia kieliä, jotka ovat kaikki yhtä arvokkaita. Monissa kielissä on hurjan vaikeita äänneitä, joiden opettelussa toisilla kestää kauemmin kuin toisilla. Niin kuin meidän kielessä vaikkapa r tai s. Eikä siitäkään saa toisia pilkata, eikä totta?

Aukusti: Ihan totta, minua on joskus haukuttu kun en osaa vielä sanoa ällää. Mutta ei haukuta onneksi enää, kun aikuiset puuttuivat asiaan.

Opettaja: Se on hyvä homma.

Saara: Anteeksi Leena. Taisin toimia vähän ajattelemattomasti.

Leena: Ei se mitään. Kyllä mie annan anteeksi.

Opettaja: Hyvä! Ja nyt lähdetään ulos.

Keskustellaan lasten kanssa:

- Onko jollakin ollut vastaavia kokemuksia?
- Miltä se tuntui?
- Mitä teit?
- Olisiko kannattanut toimia toisin?
- Huomataan, että kannattaa kiinnittää huomiota omaan asenteeseen erilaisuutta kohtaan. Keskustelua siitä, mistä asioista ihmisiä väheksytään? (ihon väri, tapa olla tyttö tai poika, ikä, puhetapa, tyyli, erityisen tuen tarve...)
- Miten kannattaa toimia, jos tulee väheksytyksi? (Ilmaista, miltä se tuntuu ja pyytää lopettamaan)

Tämän viikon aikana kiinnitetään huomiota siihen, ettei väheksy muita ja siihen, miten suhtautuu siihen, jos tulee itse väheksytyksi.